

sige, at det er til Skolevæsenet i Flensborg og i en bestemt Række Sogne, hvor det danske Sprog endnu lever, i den nordligste Del af den Del af Slesvig, som nu hører til Tyskland, at Bevillingen skal anvendes. Naar den højtærede Minister vil udtale sig saa klart herom, som han har gjort i Udvalget, vil det være ganske tydeligt for hele Offentligheden, at denne Bevillings Art fuldkommen loyalt dækkes af den Titel, som den har paa Finanslovsforslaget, nemlig „Til Støtte af dansk Sprog og Kultur“, og at den ikke ydes til noget som helst andet. Jeg tror, det vilde være ønskeligt, at dette fremtræder i en tydelig Erklæring fra den højtærede Undervisningsminister.

Men der er endnu her et Forhold, som det vil være nødvendigt at berøre. Denne store Bevilling gives af den danske Stat til den højtærede Undervisningsministers Forvaltning i Forbindelse med et af Rigsdagen nedsat Udvalg. Pengene gaar derefter til disse bestemt begrænsede Formaal Syd for Grænsen, og der er da her et Forhold, som fremkalder visse Vanskeligheder, nemlig naar de Mænd, som forvalter denne Bevilling, tillige deltager i Bestræbelser af en Art, som ligger udenfor det rent kulturelle, og naar de fremtræder paa en eller anden Maade i en politisk Bevægelse af en saadan Art, at det maa siges at være betænkeligt, at de tillige fra den danske Stat modtager Penge til kulturelle Formaal. Der har været en Sammenblanding mellem det politiske Arbejde og det kulturelle Arbejde dernede, som er kommet til Orde ved et Aarsmøde, som man har afholdt. Men der er allerede givet Tilsagn om, at denne Sammenblanding af politiske Bestræbelser og Forvaltningen af danske Midler til kulturelle Formaal vil ophøre, og det er særdeles tilfredsstillende.

I den sidste Tid er der, som det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte, i den danske Presse paa en eller anden Maade dukket Meddelelser op om Planer af en anden Art end de politiske Bestræbelser, som jeg hidtil har sigtet til. Det drejer sig om Bestræbelser, som er karakteriseret som en Agitation for Tilvejebringelsen af en selvstændig slesvigsk Stat omfattende Dele af det tyske Rige og Dele af det danske Rige. Det er ganske klart, hvad ogsaa allerede fremgaar af Udtalelser fra ansvarlig Side i Danmark, at ingen billiger disse Planer. Det er klart — hvad der fremgaar af Udtalelser, som er fremsat paa den høje Regerings Vegne —, at den høje Regering, selvfølgelig, staar

ganske udenfor alle saadanne Bestræbelser. Det er vel ogsaa klart, at disse Bestræbelser nødvendigvis maa strande paa den Modsætning, der er i dem. De omfatter nemlig dels — efter hvad der er fremkommet i Pressen — Bestræbelser, som kan betegnes som dansk-slesvigske, og dels Bestræbelser, som i høj Grad maa betegnes som tysk-slesvigske. Det er jo Bestræbelser, som i Virkeligheden er hinanden fjendtlige, men som opererer taktisk med hinanden i den Hensigt at skilles, naar de ikke længere kan gaa den samme Vej, eller at naa til et Resultat af en eller anden Art, naar Tiden maatte komme. Disse Bestræbelsers Skadelighed er, som sagt, fra alle Sider blevet fastslaaet, og det vilde være ganske naturligt, om den højtærede Undervisningsminister ogsaa ved denne Lejlighed sagde et Ord — det samme Ord, som før har lydt fra Regeringen udenfor dette høje Ting — her i dette Ting, for at det kan staa ganske klart, hvorledes den danske Stat ser paa saadanne Bestræbelser, og for at det kan være ganske klart, at hvad der fra dansk Side gøres for at støtte dansk Kultur og Sprog Syd for Grænsen, intet som helst har med disse eller nogen anden politisk Bestræbelse Syd for Grænsen at gøre. Først hvis dette bliver ganske klart, først hvis det kan fastslaaes og hævdes gennem Bevillingens Administration, at denne Bevilling ikke blot i sin Anvendelse holdes legitimt indenfor de Omraader, hvortil den siges at gaa, men ogsaa behandles saaledes, at det er klart for hele Verden, at den paa ingen Maade sammenblandes med andre den danske Stat uvedkommende Formaal, er der Mulighed for at opretholde denne Bevilling med den Enstemmighed, som er ønskelig, hvis man vil have den bevaret i Fremtiden.

Blang: Der er til § 19 A. VIII. B. stillet et Ændringsforslag under Nr. 632 vedrørende Bevillingen til de skønlitterære Forfattere. Herved nedsættes de faste Understøttelser med et Beløb paa 5 300 Kr. i Anledning af 4 understøttede Forfatteres Død. Men samtidig foreslaas det at optage paa Kontoen: „3-aarige Understøttelser til Videnskabsmænd og Kunstnere“ Bevillinger til 5 andre Forfattere, ligesom Beløbet til enkelte andre Understøttelser her foreslaas forhøjet, hvorved Bevillingen forhøjes med 9 300 Kr., saa at der fremkommer en Merudgift paa 4 000 Kr. Jeg ønsker at pointere, at jeg har intet som helst mod de Navne, som er opført; enkelte af de paagældende er mig for øvrigt ikke